Sesiunea 993

ZAHARIA Cap. 4:3-14

Dragi prieteni, vă reamintesc că am ajuns la cea de a şaptea viziune încredinţată de Dumnezeu profetului Zaharia.

Am văzut din prima parte a acesteia că profetului îi este prezentată un sfeşnic cu şapte braţe, *manora,* care era alimentat în permanenţă cu untdelemn ce se afla într-un vas deasupra lui.

Dar nu numai atât vede profetul. Iată ce citim în versetul 3 al capitolului 4:

Şi lângă el sunt doi măslini, unul la dreapta vasului, şi altul la stânga lui. *Zaharia 4:3*

Cei doi măslini au fost identificaţi printre personajele din vremea lui Zaharia. Zorobabel, care era împărat din linia genealogică a lui David, este unul din cei doi măslini. Celălalt măslin este Iosua, marele preot. Ei vor fi cele două instrumente folosite de Dumnezeu pentru a readuce lumina în naţiunea lui Israel şi pentru a face din acest popor o lumină în lume.

Uleiul de măsline, aşa cum am mai spus, reprezintă Duhul Sfânt (cuvântul în ebraică este foarte frumos – “uleiul de aur”). Această profeţie se referă şi la o zi viitoare, la vremea necazului cel mare. Acest lucru este identificat clar pentru noi în cartea Apocalipsa: “Voi da celor doi Martori ai mei să proorocească, îmbrăcaţi în saci, o mie două sute şaizeci de zile. Aceştia sunt cei doi măslini şi cele două sfeşnice, care stau înaintea Domnului pământului” (Apocalipsa 11:3, 4).

În timpul necazului cel mare nu va mai fi nici un martor pentru Dumnezeu pe pământ din cauză că Antihrist, având puterea lui Satan (să nu uităm că Dumnezeu Îşi retrage mâna în acel timp), va fi astupat gura tuturor martorilor, cu două excepţii totuşi. Dumnezeu spune că mărturia spusă de doi martori are validitate. Tot El este cel care afirmă că nu va îngădui să rămână fără nici o mărturie. În timpul acela vor fi aceşti doi oameni care vor mărturisi despre El. Tot ce am putea spune despre identitatea lor ar fi pură speculaţie. Eu cred că Ilie ar putea fi unul dintre ei, dar nu ştiu dacă celălalt este Enoh, Moise, Ioan Botezătorul sau oricine altcineva. Dar nu identitatea lor este lucrul cel mai important. Dumnezeu va avea doi martori şi ei vor vorbi în puterea Duhului Sfânt în vremea aceea. Ei vor fi martorii *lui Dumnezeu*. Aceasta este promisiunea Sa pentru viitor, aşa cum a împlinit promisiunea Sa când i-a folosit pe Zorobabel şi pe Iosua în vremea lui Zaharia.

Vreau să subliniez din nou faptul că viziunile lui Zaharia sunt ca nişte piese care alcătuiesc împreună o povestire. Ele scot la iveală o imagine frumoasă, completă, atunci când sunt puse împreună. Dumnezeu a dat aceste viziuni pentru încurajarea rămăşiţei care s-a întors în ţară. Copiii lui Israel fuseseră în captivitatea babiloniană şi acum se întorseseră în ţara lor. Dumnezeu le arătase foarte clar că toate acestea se întâmplaseră conform cu planul şi cu scopul Său. Acum, o dată ajunşi în ţară, ei trebuia să fie curăţiţi de păcatele lor şi aduşi într-o relaţie corectă cu Dumnezeu, astfel încât să poată fi o mărturie eficientă pentru El.

Deşi viziunile lui Zaharia au o împlinire locală ce a avut loc în trecut, ele se referă şi la lucruri din viitor. Împlinirea completă va avea loc în timpul mileniului, când Dumnezeu va întoarce poporul evreu în ţara sa, în Israel. Dumnezeu îi va curăţi în ziua aceea din viitor. În capitolul 13 din această carte vom vedea că va fi deschis un izvor pentru curăţirea urmaşilor lui David şi a locuitorilor Ierusalimului. După ce vor fi curăţiţi, ei vor deveni o lumină pentru lume, aceasta fiind şi intenţia lui Dumnezeu cu privire la ei încă de la început. În Deuteronom 32:8 citim acest verset remarcabil: “Când Cel Prea Înalt a dat o moştenire neamurilor, când a despărţit pe copiii oamenilor, a pus hotare popoarelor, după numărul copiilor lui Israel”. De ce a aranjat Dumnezeu naţiunile după numărul copiilor lui Israel? Intenţia lui Dumnezeu a fost ca oamenii acestui popor să fie martorii Săi.

Israelul este o ţară ce reprezintă o problemă foarte delicată. Dumnezeu a ales acel ţinut şi l-a făcut să fie aşa cum este acum. El l-a ales pentru că este centrul a trei continente importante: Africa, Asia şi Europa. Se află la răscrucea acestor trei continente. Nu există nici un alt loc din lume care să fi provocat mai multe probleme decât Israelul. Eu cred că Dumnezeu a vrut să fie aşa. Şi problemele vor continua până când locul acela va deveni centrul proclamării Cuvântului lui Dumnezeu. În Ezechiel 5:5 citim următoarele: “Aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeu: „Acesta este Ierusalimul! Eu îl pusesem în mijlocul neamurilor şi de jur împrejurul lui sunt ţări.” De ce? Pentru ca să fie o mărturie, un martor pentru Dumnezeu. În viitor, ei vor fi o mărturie pentru toate colţurile pământului.

Este interesant faptul că simbolul cel mai popular pentru Israel este în prezent *menora*. Dacă vizitaţi Israelul veţi observa cu uşurinţă acest lucru. Celelalte simboluri ale lui Israel nu sunt atât de vizibile şi de omniprezente ca sfeşnicul cu şapte braţe.

Va veni o zi în care acest popor va fi o mărturie puternică pentru Dumnezeu. Israel a eşuat în trecut în această privinţă, la fel cum biserica eşuează astăzi. Deşi Domnul Isus Hristos ne-a poruncit să ducem Evanghelia în toată lumea, mai sunt multe locuri în care El nu are nici un martor. Radioul este un mijloc foarte eficient pentru a duce Evanghelia acolo unde nu poate ajunge nimeni altcineva.

Am primit o scrisoare de la un tânăr care a ajuns să-L cunoască pe Domnul Isus Hristos în mod personal şi să creadă în El ca Mântuitor ascultând programul nostru de radio. Imediat el a devenit predicatorul satului său pentru că El era singurul martor al lui Dumnezeu, era o lumină pentru Domnul în locul acela.

Va veni o vreme în care poporul evreu va avea martori pentru Dumnezeu în orice colţ al lumii şi Cuvântul lui Dumnezeu va porni din Ierusalim spre toate colţurile lumii. "Se va întâmpla în scurgerea vremurilor, că muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte; se va înălţa deasupra dealurilor, şi toate neamurile se vor îngrămădi spre el. Popoarele se vor duce cu grămada la el, şi vor zice: 'Veniţi, să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne înveţe căile Lui, şi să umblăm pe cărările Lui.' Căci din Sion va ieşi Legea, şi din Ierusalim cuvântul Domnului." (Isaia 2:2, 3).

"Şi, luând iarăşi cuvântul, am zis îngerului, care vorbea cu mine: 'Ce înseamnă lucrurile acestea, domnul meu?' Îngerul, care vorbea cu mine, mi-a răspuns: 'Nu ştii ce înseamnă aceste lucruri?' Eu am zis: 'Nu, domnul meu.'" *Zaharia 4:4, 5*

Răspunsul îngerului lasă să se înţeleagă faptul că Zaharia ar fi trebuit să ştie ce însemna tot ce vedea. Este ca şi cum îngerul i-ar fi spus: "Ar trebui să fii în stare să înţelegi aceste lucruri. Te uiţi la sfeşnicul de aur şi ar trebui să înţelegi semnificaţia acestor lucruri." Ei bine, Zaharia nu înţelegea despre ce este vorba. Răspunsul lui a fost sincer: "Nu, domnul meu, nu înţeleg deloc."

Atunci el a luat din nou cuvântul, şi mi-a zis: „Acesta este cuvântul Domnului către Zorobabel, şi sună astfel: ...Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oştirilor! *Zaharia 4:6*

Observaţi că acesta este mesajul lui Dumnezeu pentru Zorobabel. Dar cine este acest Zorobabel? El este conducătorul civil al Ierusalimului, în timp ce Iosua este conducătorul religios. El era căpetenia seminţiei lui Iuda la întoarcerea în Ierusalim după cei şaptezeci de ani de captivitatea babiloniană. El este cel care a condus primul grup de evrei la întoarcerea în ţara lor natală, aşa cum sunt descrise aceste lucruri în cartea lui Ezra. Marea lucrarea a lui Zorobabel a fost cea a reconstrucţiei templului, dar această lucrare avea de suferit din cauza pericolele din exterior şi a descurajării din interior. Dumnezeu îi dă lui Zaharia această viziune pentru a întări credinţa lui Zorobabel. Astfel, viziunea are o semnificaţie reală pentru el, dar conţine şi un principiu pe care-l putem aplica noi astăzi.

Iată care este mesajul: "Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oştirilor!"

Cuvintele “putere” şi “tărie” sunt chiar interesante. “Tărie” este un cuvânt general pentru resursele omeneşti cum sunt puterea fizică, abilitatea sau eficienţa omenească sau averea. Cuvântul “putere” denotă în principal puterea omenească – fizică, materială şi include şi putere mentală. Prin urmare, iată cum ar arăta în alt fel traducerea acestui verset: “Lucrul acesta nu se va face nici prin puterea muşchilor, nici prin puterea minţii, ci prin Duhul Meu!” Aceasta era o mare încurajare pentru Zorobabel, conducătorul civil al Ierusalimului. El şi Iosua, conducătorul religios, erau reprezentaţi de cei doi măslini care furnizau ulei pentru sfeşnicul de aur. Mesajul este pur şi simplu următorul: “Nu prin deşteptăciunea ta, nu prin abilitatea ta, nu prin puterea ta fizică va fi reconstruit templul, ci prin Duhul lui Dumnezeu.”

Dragi prieteni, dacă Duhul lui Dumnezeu nu este prezent în ceea ce faceţi astăzi, rezultatul va fi nul pentru că Dumnezeu nu-Şi duce la îndeplinire lucrarea prin puterea minţii sau a muşchilor noştri. Noi vorbim adesea despre predicatori inteligenţi care prezintă predice bine alcătuite şi foarte iscusite, dar lucrarea lui Dumnezeu nu aşa este îndeplinită. În unele cazuri, un predicator deştept este chiar un om periculos. Poţi să fii deştept sau deosebit de inteligent într-o direcţie greşită şi să provoci mari dificultăţi în mijlocul poporului lui Dumnezeu. Mulţi astfel de predicatori deştepţi se pricep la relaţii publice, sunt buni administratori, au personalităţi atrăgătoare şi multă carismă, astfel că se bucură de popularitate. Dar Dumnezeu Îşi face lucrarea prin Duhul Său, nu prin forţa sau puterea oamenilor.

Tot ceea ce fac eu prin eforturi omeneşti nu este pe placul lui Dumnezeu şi nu poate fi folosit de Dumnezeu. Rezultatul va fi nul pentru că nu este altceva decât o grămadă de paie care nu va rezista probei focului. Dumnezeu vrea să împlinească lucrarea Sa *prin intermediul nostru*, prin puterea Duhului Sfânt. Este foarte important să înţelegem acest lucru.

Privind spre viitor, acest lucru va fi în mod special adevărat în timpul Împărăţiei de o mie de ani. “Nu prin puterea minţii omeneşti, nu prin forţa omului, ci prin Duhul lui Dumnezeu... “. Cineva a spus acest lucru în felul următor: “În lumina Sa şi prin uleiul de aur al Duhului Său, care va fi revărsat din abundenţă asupra lor, sfeşnicul lui Israel va lumina cu o strălucire de şapte ori mai puternică pentru iluminarea tuturor popoarelor pământului.”

În zilele lui Zaharia există o rămăşiţă a acestui popor care avea nevoie să audă această încurajare pentru că oamenii erau copleşiţi de atâta împotrivire şi erau descurajaţi din cauza îndoielilor şi a temerilor. Astfel, viziunea ce conţinea mesajului Domnului pentru Zorobabel a fost dată pentru încurajarea poporului.

Cine eşti tu, munte mare, înaintea lui Zorobabel? Te vei preface într-un loc şes. El va pune piatra cea mai însemnată în vârful Templului, în mijlocul strigătelor de: „Îndurare, îndurare cu ea!” *Zaharia 4:7*

“Cine eşti tu, munte mare?” Muntele reprezintă opoziţia. Această viziune îi încuraja pe oameni să creadă că Zorobabel va fi în stare să dea la o parte muntele opoziţiei. Domnul Isus a folosit “muntele” în acest sens. El le-a spus ucenicilor Săi: “dacă aţi avea credinţă cât un grăunte de muştar, aţi zice muntelui acestuia: ‘Mută-te de aici acolo!’ şi s-ar muta; nimic nu vă va fi cu neputinţă” (Matei 17:20). Nu cred că Domnul vorbea despre înlăturarea unor munţi materiali – nu cunoaştem să se fi mutat vreun munte în acest fel în vremea aceea – ci se referea la credinţa care înlătură obstacolele şi opoziţia faţă de lucrarea lui Dumnezeu. Aceasta este şi imaginea dată de această viziune primită de Zaharia. Templul lui Dumnezeu va fi reconstruit, indiferent de aparentele imposibilităţi.

“El va pune piatra cea mai însemnată din vârf, cu strigăte: ‘Îndurare, îndurare cu ea!’” [Nu ştiu dacă e acelaşi lucru cu “Grace, grace unto it!”] Piatra aceasta era cea care marca încheierea lucrării. Când se punea această piatră însemna că era încheiată construcţia. Viziunea spune că templul va fi construit şi încheierea lucrărilor va fi întâmpinată cu strigăte de bucurie. Ce încurajare extraordinară pentru această rămăşiţă de oameni descurajaţi!

Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: „Mâinile lui Zorobabel au întemeiat Casa aceasta, şi tot mâinile lui o vor isprăvi; şi veţi şti dacă Domnul oştirilor m-a trimis la voi. *Zaharia 4:8, 9*

Aceasta este promisiunea lui Dumnezeu care spune că lucrarea nu va dura mult astfel încât să fie încheiată de altcineva, ci Zorobabel va fi cel care o va termina. Acest lucru îmi aminteşte de promisiunea Noului Testament care sună astfel: “Sunt încredinţat că Acela care a început în voi o bună lucrare, o va duce la capăt până în ziua lui Isus Hristos.” (Filipeni 1:6). Dumnezeu îi spune lui Zorobabel: “Tu ai turnat fundaţia şi Eu am fost cu tine. Tot tu vei pune şi acoperişul, şi Eu voi fi cu tine.”

Căci cine dispreţuieşte ziua începuturilor slabe? Aceşti şapte vor privi cu bucurie cumpăna în mâna lui Zorobabel. Aceşti şapte sunt ochii Domnului, care cutreieră tot pământul.

Zaharia 4:10

Sau: “cine dispreţuieşte ziua lucrurilor mici”. Noi suntem cei care dispreţuim ziua lucrurilor mici. Suntem impresionaţi de lucrurile mari şi strălucitoare. Ne place să facem o poveste de succes din lucrarea noastră creştină. Măsurăm succesul după mărimea clădirilor şi după numărul celor care se adună în ele. Eu sunt din ce în ce mai convins că Domnul lucrează în linişte şi în locuri liniştite. Nu ar trebui să dispreţuim lucrurile mici!

“Aceşti şapte vor privi cu bucurie cumpăna (firul cu plumb) în mâna lui Zorobabel.”

Firul cu plumb este de fapt o sfoară de care este atârnată o greutate şi se foloseşte pentru a determina verticalitatea unui perete, a unei clădiri. Dacă puneţi un astfel de fir la colţul camerei puteţi avea surpriza să constataţi că unul din pereţi este strâmb faţă de axa verticală de la tavan la podea. [La noi aproape toţi sunt strâmbi. Când am pus tapet ne-am chinuit mult…]

"Aceşti şapte sunt ochii Domnului, care cutreieră pământul." Aceasta înseamnă că Dumnezeu ştie absolut tot ce se întâmplă pe pământ şi El deţine în continuare controlul asupra tuturor lucrurilor.

Eu am luat cuvântul, şi i-am zis: „Ce înseamnă aceşti doi măslini, la dreapta sfeşnicului şi la stânga lui?" Am luat a doua oară cuvântul, şi i-am zis: „Ce înseamnă cele două ramuri de măslin, care sunt lângă cele două ţevi din aur, prin care curge uleiul auriu din el?" El mi-a răspuns: „Nu ştii ce înseamnă?" Eu am zis: „Nu, domnul meu." *Zaharia 4:11-13*

Zaharia cere din nou explicaţii. Răspunsul îngerului: "Nu ştii ce înseamnă?" ne face din nou să ne gândim că Zaharia ar fi trebuit să ştie despre ce e vorba. Dar el spune că nu ştie ce înseamnă aceste lucruri.

Şi el a zis: „Aceştia sunt cei doi unşi, care stau înaintea Domnului întregului pământ."

Zaharia 4:14

Aceştia sunt cei doi oameni plini de Duhul – Zorobabel, conducătorul civil şi Iosua, conducătorul religios. Am văzut deja că Iosua, reprezentantul poporului, fusese curăţit şi îmbrăcat în haine curate. Când rămăşiţa lui Israel şi-a mărturisit păcatele şi a acceptat răscumpărarea lui Dumnezeu, a fost curăţită de păcat. Acum putea să se înfăţişeze înaintea lui Dumnezeu. Oamenii erau plini de Duhul lui Dumnezeu şi puteau fi folosiţi de El.

Avem aici un mesaj pentru noi: Dumnezeu vrea să ne umple cu Duhul Sfânt. Dar noi trebuie să îndeplinim anumite condiţii. Două din ele sunt negative: "Nu întristaţi pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu prin care aţi fost pecetluiţi pentru ziua răscumpărării" (Efeseni 4:30). Noi nu putem fi plini de Duhul dacă există păcat în viaţa noastră; trebuie să fim curaţi în ochii lui Dumnezeu. (2) "Nu stingeţi Duhul" (1Tes. 5:19). A stinge Duhul înseamnă a fi în afara voii lui Dumnezeu. Atunci când suntem în afara voii lui Dumnezeu, El nu ne poate folosi. Dacă Dumnezeu vrea să fiţi în Africa şi voi sunteţi încă în ţara voastră, nu vă poate folosi. Dacă sunteţi în Africa şi Dumnezeu vrea să fiţi în ţara voastră, El nu vă poate folosi acolo. Cea de-a treia condiţie ce trebuie îndeplinită pentru a fi umpluţi cu Duhul lui Dumnezeu este pozitivă: (3) "Umblaţi în Duhul" (Gal. 5:16).

A umbla în Duhul este un lucru foarte practic. Înseamnă să umbli prin mijloacele Duhului, să te odihneşti în El, să te bizui pe El pentru toate cele pe care nu le poţi face

singur.

Viziunea cu sfeşnicul de aur a reprezentat o încurajare pentru popor în vremea lui Zaharia. Dar aceeaşi viziune are o aplicaţie şi pentru noi, aşa cum se referă şi la viitor, la vremea în care Dumnezeu va revărsa Duhul Său fără măsură. Astăzi Duhul Său este revărsat foarte puţin în societatea noastră contemporană, dar atunci Dumnezeu va revărsa Duhul Său cel Sfânt peste *toţi* oamenii. Cred că ar trebuie să aşteptăm cu mare nerăbdare acest lucru!

Rămâneţi cu har şi pace!